

ОД РАСТКА ДО САВЕ

Пре много година Рашком земљом је владао велики жупан Немања.

Са својом женом Аном је имао двоје деце, али су поред њих жарко желели још једно дете које ће бити радост и утеха души њиховој, ослонац у старости и наследник државе. То је била свакодневна молитва Немање и Ане Господу и добри Бог им је услишио молитве. Подарио им је лепог, милог и паметног дечака. Били су веома захвални Богу и крстише свог сина водом и Духом Светим и дадоше му име Растко. Тако се родио принц.

Тај принц је одрастао уз неизмерну љубав својих родитеља који су га сматрали за Божији дар. А он беше добар, паметан и скроман дечак, понос и радост својих родитеља и учитеља.

Својим разумом, благом нарави и веселим духом изазивао је дивљење људи и сви су са великом пажњом, љубављу и заносом слушали његове речи.

Када је порастао и дошао у доба када дечак постаје човек разумео је очеву борбу за независност државе као и успехе у стварању исте и јачању власти. Међутим, на све то Растко је остао равнодушан, није се заносио, нити се одушевљавао успесима свог оца јер су за њега богатство, слава и сјај овога света само сенка истинског- вечног живота.

Поштовао је Растко и оца и мајку, био је вредан и послушан, извршавао је све своје дужности, али је у дубини своје душе осећао да такав живот није за њега.

Више су га занимале приче о хришћанским светитељима и мученицима, читао је Свето Писмо и дубоко и дуго је размишљао о вери и о великим тајнама Божијег човекољубља.

Молио се усрдно и у молитвама тражио Божију помоћ да побегне од овоземаљске сујете и у потпуности се преда Богу.

Та велика жеља му се остварила.

Пун верског заноса и следећи својесрце Растко је напустио родитељски дом и отишао на Свету Гору- место на коме је могао да нађе мир и да живи монашким животом за којим је толико жудео. Тог дана Растко заувек нестаје из овог света а уместо њега се рађа Свети Сава, највећи српски светитељ и просветитељ.

Цео свој живот Свети Сава је посветио развијању Цркве Христове у својој отаџбини, као и целокупној добробити свог народа.

Његова велика и снажна личност, широко знање и апостолски живот којим је живео остављали су упечатљив утисак на све који су имали част да буду његови савременици и то не само у његовој земљи већ и далеко ван њених граница.

Кроз векове, све до наших дана, у његовом народу одзвањају Савине речи: „ **Нити користи исправност живота без праве и просвећене вере у Бога, нити нас право исповедање вере без добрих дела може извести пред Господа, него треба имати обоје.**“